

✦ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 12. ЈУН 2022. ☞ БРОЈ 145. ☞ ГОДИНА IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

 SVTROJICA.MELBOURNE СВТРОЈИЦАБРАНЗВИК [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

12. ЈУН 2022. ГОДИНЕ СИЛАЗАК СВЕТОГА ДУХА НА АПОСТОЛЕ	Јеванђеље на Јутрењу: Јн. 20,19-23; Лит. Апостол Дап 2,1-11; Јев. Јн. 7,37-52 И 8,12
13. ЈУН ДУХОВСКИ ПОНЕДЕЉАК	ЛИТУРГИЈА 10ч
14. ЈУН ДУХОВСКИ УТОРАК	ЛИТУРГИЈА 10ч
ЧЕТВРТАК, 16. ЈУН	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ 19ч
СУБОТА, 18. ЈУН	ВЕЧЕРЊЕ 19ч
НЕДЕЉА, 19. ЈУН – СВИХ СВЕТИХ	ЈУТРЕЊЕ 9ч ☞ ЛИТУРГИЈА 10ч

СИЛАЗАК СВЕТОГА ДУХА НА АПОСТОЛЕ

После Христовог вазнесења ученици су остали у Јерусалиму и у једној соби на Сиону често су се окупљали и заједно се молили Богу очекујући с нестрпљењем обећаног Утешитеља, Духа Светог, који од Оца исходи. Место Јуде Искариотског међу дванаесторицом, коцком је било попуњено Матијом. На Педесетницу сви су били заједно, кад хука испуни сву кућу и показаше се огњени језици који се спустише на сваког од апостола. Изашавши на кров од куће, проговорили су и проповедали окупљеном народу језицима које до тада нису знали, тако да су их сви окупљени, и Јевреји и иноверни, разумели. Три хиљаде људи на овај дан поверовало је проповеди апостола и крстило се. Овај дан се сматра даном рођења Цркве Христове. Како су на празник Педесетнице Јевреји, значи и апостоли у ону Педесетницу, украшавали своје куће грањем,

цвећем и травом подсећајући се на време кад су после ропства лутали са Мојсијем по пустињи и живели у колибама од грања и лишћа, и данас се на празник Силаска Светог Духа на апостоле православне цркве испуњавају травом и цвећем од кога се плету венчићи.

Духови - Тројица, Силазак Светог Духа на Апостоле, празник који представља рођендан хришћанске Цркве; а празнује се 50. дан после хришћанске Пасхе (Васкрса), па се зове и Педесетница. Овај хришћански празник одговара јеврејском празнику Педесетнице, који се светковао као Празник седмица (недеља) или Празник жетви (2 Мој 34,32), исто

у 50. дан после Пасхе. У хришћанској Цркви на Педесетницу светкује се спомен на Силазак Светог Духа на Апостоле.

Сажџ СПЦ

СВИМ ПАРОХИЈАНИМА ЧЕСТИТАМО
НАШУ ХРАМОВНУ СЛАВУ.

ПОЗИВАМО ВАС ДА НАМ СЕ ПРИДРУЖИТЕ НА
СЛАВСКОМ РУЧКУ У ЦРКВЕНОЈ СЛАВИ ДАНАС ПОСЛЕ
СВЕТЕ ЛИТУРГИЈЕ ОКО 13 ЧАСОВА.

СИЛАЗАК СВЕТОГА ДУХА НА АПОСТОЛЕ

А УТЈЕШИТЕЉ ДУХ СВЕТИ,
КОГА ЋЕ ОТАЦ ПОСЛАТИ У ИМЕ
МОЈЕ, ОН ЋЕ ВАС
НАУЧИТИ СВЕМУ И
ПОДСЈЕТИЋУ ВАС НА СВЕ ШТО
ВАМ РЕКОХ (Јн. 14, 26).

Горње речи Господа Исуса Христа су се у потпуности обистиниле у педесети дан по Васкрсењу. То су пророчке речи Спаситеља света, а догађај који се десио на дан Педесетнице у свему је потврдио да се ово пророштво дословно испунило. Наиме, Отац је послао Духа Светога, Који је на упечатљив начин сишао на апостоле. Сишао је у виду пламених језика. То због тога да овај сусрет са Духом Светим осете и доживе сва чула њихова. Да никакве сумње не буде у то да ли је Дух Свети сишао или није. Апостоли су требали да се увере у Васкрсење Христово и доласак Духа Светога и да верују у то без трачка сумње. Јер, Христос, Који за себе каже да је Истина, узидео је себе у темеље Цркве своје и постао њена глава. „Ја сам .. Истина“ (Јн. 14,6).

Силазак Св. Духа на Апостоле, ман. Дечани

Црква Христова, чији се завршетак стварања данас, на овај дан дешава, дан који се узима као рођендан Цркве, сазида на Истини, на истинитом Богу, и зато је она неразрушава. Није ли њен оснивач, Господ, рекао: „Сазидати Цркву своју и врати ња клена неће је надвламати“ (Мтш. 16,18).

Треба разумети да не може нешто што је сазидао од Бога и на Богу да буде разрушено. Бог је вечан па је природно и да Црква Његова, коју је сазидао „ради нас и ради нашега спасења“ вечна. Говорећи о доласку Духа Светога, Господ је још рекао: „И ја ћу умолиши Оца и даће вам друго Утјешитеља да пребива с вама вавијек“ (Јн. 14,16).

Дух Свети, који живи у Цркви, остаје с нама, не напушта нас, јер то је обећање Спаситеља. У свим Светим тајнама, Дух Свети силази на оне на којима се Тајне врше и осењује их, благодат Духа Светога излива се на њих, благодат којом они живе. Спаситељеве речи о томе да ће Дух Свети за увек бити са нама, представљају мелем за душу. Ми нисмо остављени да се сами боримо. Поред Христа Спаситеља, Који је и за себе рекао да нас неће оставити, имамо и Духа Светога, Којим живимо и јесмо. А, треба ли уопште постављати питање присуства и Бога Оца у нашим животима. Ми верујемо у Једну Свету и Животворну Тројицу; Оца, Сина и Духа Светога, Једнога Бога у кога смо се крестили, Спаситеља у кога смо се обукли и Тројицу којом живимо.

Поред основног чуда које се десио на дан Педесетнице, Силаска Светог Духа на апостоле, десио се још једно значајно чудо. Наиме, апостоли су изашли на улице Јерусалима, где је апостол Петар одржао проповед, која је до те мере била инспиративна да се тога дана крстило 3,000 људи. Тако је створена и прва Црквена општина у Јерусалима. Петрову проповед су могли сви да разумеју. Није ни чудо што је тако, јер је Дух Свети сишао на апостоле, Треће лице Свете Тројице походило је земљу,

човека као круну божанског стварања. Дошао је Дух Који „*душе ње хоће*“ (Јн. 3,8).

Христос је једном приликом рекао: „*Да нисам дошао и говорио им, не би њих имали*“ (Јн. 15,22). На данашњи дан Христови ученици су се уверили, а преко њих и сви Његови следбеници, да се уистину обистинило све оно о чему је Христос говорио. О овоме Он сам овако говори: „*У онај дан знаћете ви да сам ја у Оцу своме, и ви у мени и ја у вама*“ (Јн. 14,20). Ово је тај дан, када је за све апостоле постало јасно да је Христос истински Бог, Кога Бог Отац слуша и на Његову молитву – молбу шаље „Духа Утјешитеља – Духа Истине“, да остане са људима и да их облагодатајује од тада па до скончања света и века.

Свети владика Николај размишљајући о овоме дану говори овако: „*Све како је проречено, онако се и збило. Дух Свети је обећан, и Дух Свети је сишао. Ко је могао обећати силазак Духа Свемоћнога на земљу осим Онога који је знао, да ће Га њај Дух њослушати и сићи? А према коме је могао Дух Свемоћни њоказати њакву Своју хишну њослушност, ако не према Ономе, према коме је Он имао савршену љубав?*“

Управо због тога што се на дан Педесетнице јавио Бог у Светој Тројици, да је Бог Отац, шаљући Духа Истине, „Који од Оца исходи и Који се заједно са Оцем и Сином поштује и слави“, ми овај дан прослављамо у срцима и душама, у бићима својим, као дан испуњења обећања и пророштва Спаситељевог. Овим даном затворен је тај искупитељски подвиг Спаситеља света и човека. У овај дан можемо пуних срдаца својих да заблагодаримо Богу Оцу и Сину и Духу Светоме, Пресветој и Живонаочној Тројици, због љубави према човеку као „*круни Божијег стварања*“.

Проша Милораг Лончар

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН – 12. ЈУН

ДОМ БЕЗБОЖНИЧКИ
РАСКОПАЈЕ СЕ, А КОЛИБА
ПРАВЕДНИЈЕХ ЦВЈЕТАЈЕ
(ПРИЧЕ СОЛ. 14,11)

Двор Иродов лежи у рушевинама, а пећина Витлејемског Младенца стоји. Круне ћесарске изгубљене су, а кости мученика сачуване су. Палате незнабожачких царева претвориле су се у гомиле камења и прашине, а пећине испосничке разрасле се у прекрасне храмове. Златни идоли расути су у ништа, а вериге апостола Петра чувају се као светиња. Силна држава римска

сада је само једна прича о мртвацу, док је колиба хришћанска, Црква Света, данас најмоћнија држава на свету. Где су Јевреји, Богоубице? Расути по свету. Где су силни Римљани? У гробу. Где је сила крвавог Нерона? Где моћ опаког Диоклецијана и подлог Максимијана? Где успех Јулијана богоотпадника? Где су те куле високе? Тамо где и кула Вавилонска: под прахом и пепелом, под срамом и проклетством.

Пођите по своме граду и распитајте, колико је домова безбожничких раскопато? Колико ли колиба праведничких узрасло у домове прекрасне? На правди је, браћо, засновано небо и земља, на Божјој непоколебљивој правди. Зато све творевине безбожничке јесу као надути мехур, који прсне и табани га мимопролазника згазе. Дворори фараонски и вавилонски су као згажени мехури, а шатор праведног Аврама зелени се и цвета у вечности. О браћо моја, како је свесилна и дуготрајна правде, и како је неправда хучна и пролазна као олуја на летњем дану!

О Госпoде Праведни, како си величанствен и доследан у држању

правде. Теби слава и хвала вавек. Амин.

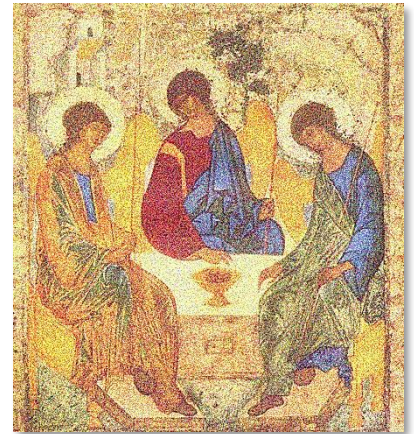
Св. Владика Николај
Припрема Милош Ристић

THE MYSTERY OF THE HOLY TRINITY

The Christian faith lets us in on the deepest mystery of the inner life of God. It presents God one in essence and as a Trinity in Persons. The concept of «Person,» is close to the notions of «individuality,» «consciousness,» personality. Since God in His essence is one, then all of God's characteristics – His immortality, omnipotence, omnipresence, and others – belong in equal measure to all Three Persons of the Most Holy Trinity. In other words, the Son of God and the Holy Spirit are eternal and omnipotent, as is God the Father.

The Truth of the Tri-oneness of God (Trinity) represents the distinguishing attribute of Christianity. Not only do natural religions not know this truth, but there is no clear, direct revelation of it in the God-revealed Old Testament teachings. There are merely rudiments, graphic, concealed indications, which can only be understood fully in the light of the New Testament, revealing the teaching of the triune God with complete clarity. Such, for example, are the Old Testament sayings, witnessing to the plurality of Persons in the Deity: «Let us make man in our image, after our likeness» (Gen. 1:26); «Behold, the man is become as one of us» (Gen. 3:22); «Go to, let us go down, and there confound their language» (Gen. 11:7). Here God appropriates to Himself the plural tense. There is another Biblical example, when in the narration about God three appear as one. When, for example, God appears to Abraham in the form of three wanderers (angels). Abraham, in speaking with them, uses the singular tense (Gen. 18:1-3). This appearance of God to Abraham serves

as the subject for the famous Rublev icon of the Holy Trinity.

«One in essence, God is Trinity in Persons: the Father, the Son and the Holy Spirit, Trinity one in essence and indivisible.» In these few words is expressed the core of the Christian teachings of the Most Holy Trinity. But notwithstanding such apparent conciseness, simplicity, the dogma of the Trinity contains one of the deepest, most incomprehensible, mysterious secrets of the Revelation of God. No matter how we exert our mind, we are completely powerless to imagine how three independent Divine Persons (not powers, not attributes or phenomenon) completely equal in Godly dignity can comprise one, indivisible Being.

The Holy Fathers of the Church approached this unencompassable deep, elevated truth many times with their God-enlightened thoughts. In their attempts to somehow clarify it, to bring it closer to the comprehension of our limited mind, they used different comparisons, taken either from phenomena in surrounding nature, or from the spiritual structure of a person. For example: 1) sun, light and warmth (from here: «Light from Light» in the Creed); 2) an underground spring, a spring, and stream; 3) roots, trunk and branches; 4) mind, feelings and will. The Holy Equal-to the Apostles Cyril, the enlightener of the Slavs (in 869 AD, in a discussion with Muslims about the Most Holy Trinity), pointing to the sun, said: «See, in the sky there stands a shining circle, and from it light is born and warmth is

emitted. God the Father, like the solar disk, is without beginning or end. From Him, the Son of God is born, like light from the sun, and as warmth goes from the sun together with rays of light, proceeds the Holy Spirit. Each can distinguish separately the solar disk, and light, and warmth, but the sun is one in the sky. So is the Holy Trinity: three Persons in Him, but one and indivisible God.»

Bishop Alexander Mileant

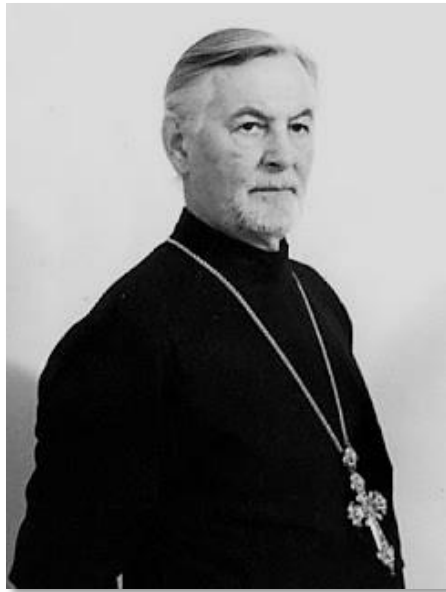
ПРАЗНИК СИЛАСКА СВЕТОГ ДУХА

Да, још као дете сам знао да хришћани од давнина празнују силазак Светога Духа десет дана после Вознесења, а то значи – педесет дана после Васкрса. И знао сам да се тај празник у Цркви зове – Педесетница, а у народу – Света Тројица или Тројичин дан.

Педесетница је ушла и у руску народну свест и у руску књижевност као осунчана и светлошћу окупана светковина, као празник општега цветања, као дан радосног сусрета човека са Божијим светом у свој његовој лепоти и благодатности.

Све религије – а међу њима и оне првобитне и најдревније – знале су за празник летњег цветања, празник првих изданака, плодова и растиња. Ако је старозаветни парњак Васкрсу била Пасха као празник пролећног васкрсења света и природе, онда би старозаветни парњак Педесетници био празник преласка пролећа у лето, празник победе Сунца и светлости, празник козмичке пуноте. Но, у Старом Завету тај фактички општечовечански празник добија ново значење постајући празник свакогодишњег сећања на дан када се Мојсије попео на гору Синај где му се у чуду неизрециве и мистичке тајне јавио Бог, и склопио са њим Завет, и предао му Своје Заповести, и обећао спасење. Другим речима, религија је

престала да буде само природа и постала је почетак историје: Бог је открио Свој закон и Своје заповести човеку, Бог је открио човеку Свој план о човеку. Бог је човеку показао пут. Пролеће, лето, јесен и зима – вечни природни круг тако постаје знак и символ духовне судбине самога човека и, њему заповеђеног, узрастања у пуноту знања, живота и савршенства... И, коначно, у последњем периоду Старога Завета тај празник – у учењу и визијама пророка – постаје праз-

ник који је сав окренут ка долазећем и последњем тријумфу Божијем у Његовој творевини. Ево како о томе говори пророк Јоил: „И биће у њосљедње дане, њовори Госѡод, излићу од Духа мојеѡа на свако ѡијело, и ѡрорицаће синови ваши и кћери ваше, и младихи ваши видјеће виђења и сѡарци ваши сањаће снове. Па и на слује своје и на слушкиње своје у ѡе дане излићу од Духа мојеѡа, и ѡрорицаће. И даћу чудеса ѡоре на небу и знаке доље на земљи: крв и оѡањ и ѡушење дима. Сунце ће се ѡреѡвориѡи у ѡшаму и мјесеу у крв ѡрије неѡо дође велики и славни Дан Госѡодњи. И биће да ће се сѡасѡи сваки који ѡризове име Госѡодње.“ (Дай. 2,17-21).

Тако је празник природе и космоса постао празник историје као открића Божије воље о свету и човеку, а потом и празник будуће

Божије победе над злом, празник приближавања великог и последњег „дана Господњег“... Све то треба да знамо и свега тога треба да се сетимо да бисмо схватили како су први хришћани доживљавали, поимали и празновали Педесетницу и зашто је Педесетница постала један од главних хришћанских празника.

Новозаветна књига Дела апостолских, у којој је описана историја првих хришћана и најранијег ширења Хришћанства, управо и почиње описом онога што се догодило педесет дана после Васкрсења Христовог, односно десет дана после Његовог славног Вознесења на небо. Дела апостолска започињу речима које је Христос рекао Својим ученицима пре Свог Вознесења: „Не удаљујте се од Јерусалима, неѡо чекајте обећање Оца, које чуѡте од Мене...“.

И, гле, после десет дана – по речима јеванђелиста Луке – „бијаху сви аѡсѡѡли једнодушно на окуѡу. И уједанѡуѡи насѡаде шум са неба као хујање силноѡа вјеѡра, и наѡуни сав дом ѡдје они сјећаху; И ѡоказаше им се раздијељени језици као оѡњени, и сиће ѡо један на свакоѡа од њих. И исѡунише се сви Духа Свеѡѡѡа и сѡадоше ѡовориѡи груѡим језицима, као ѡѡѡо им Дух даваше да казују.“ (Дай. 2, 1-4).

Педесетница, тако, за хришћане представља испуњење свега што је у Свом земаљском служењу савршио Христос. Христос је учио о Царству Божијем и, гле, оно се открило у Педесетници! Христос је обећао да ће Дух Божији открити људима Истину и, гле, то се догодило у Педесетници!

Свет, историја, време, живот: све је у Педесетници обасјано последњом светлошћу, све је преиспуњено крајњим смислом. Педесетницом је, у свету и историји, почео велики и славни дан Господњи!

Оѡац А. Шмеман